

# Ruta Llibertaria i obrera de Barcelona 15 de juny de 2019

1

El Paral·lel durant molts anys fou l'avinguda anarquista per excel·lència coneguda a tota Europa, la gent del teatre sobretot en un primer de "divertimento" però també molt social i l'anarquisme era en bona part el públic que acudia als teatres, als teatre Pompeya, Teatre Espanyol, Apolo, Teatre Nou, Molino, Còmic, Condal, Tàlia. i més enllà l'Olimpia i el teatre del Circ. els cafès i altres aspectes de l'avinguda, els teatres feien representacions social de Fola Igurbide, Ibsen, Mirbeau, etc, també moltes matinals de diumenge els teatres estaven oberts per escoltar" la bona nova de l'anarquisme " Anselmo Lorenzo el abuelo del anarquismo era un dels personatges oponent que omplien les sales.

2

bar la Tranquilidad: Al costat del Teatro Victoria (Soriano) fou un dels llocs més emblemàtics del moviment llibertari, primerament estava a l'indret on després farien la Bodega Apolo, es a dir, Nou de la Rambla, Paral·lel, quan es va fer la Bodega va passar-hi a l'indret ressenyat i a partir de 1928 l'anarquista Martín Sisteró es va fer càrrec juntament amb la seva companyia d'aquell bar i aleshores va començar a ser senyalat com el Bar més anarquista de la zona, però els llibertaris ja el freqüentaven abans, sovint, inclús la gent del sindicat lliure també l'havia freqüentat, una de les coses destacades de la "Tranqui" fou quan encara no era el seu propietari en Sisteró els homes d'acció del moviment llibertari es van reunir en aquest bar "Los Solidarios i altres" i van decidir caminar cap a la revolució, es a dir, oblidar-se una mica de l'enfrontament que havia amb els pistolers del lliure (obriers malparits pagats per la patronal per acabar amb els obrers) i camina cap a la revolució social, es a dir, fer aportacions econòmiques, atracant bancs i Hisendes de les ciutats.

Martín Sisteró el propietari del Bar va ser detingut quan la revolució del 8 de gener de 1932 sobre tot foren detinguts un grapat de gent (anarquistes obrers de les mines de Sallent alt Llobregat) i uns quants d'ells foren desterrats a Villacisneros i Bata entre ells Sisteró, primer van estar tancats a les Bodegues del Vaixell Buenos Aires i després amb el mateix vaixell enviat a l'Àfrica, dins del vaixell anava Durruti, Ascaso i un grapat més de companys van tindre sort per què d'alguna manera que Sisteró entre els deportats va permetre que els anarquisme mengessin una mica millor, el Bar es va tornar a obrir el 13 de maig de 1932, encara que crec que Sisteró encara estava desterrat, per lo que segurament la seva companyia amb algú altre obri el Bar.

3

La Barricada de la bretxa de Sant Pau la Barricada que sempre em vist amb fotos fou posterior als combats que van tindre lloc en aquest indret. Cal destacar que el Sindicat de la Fusta al carrer Rosal 33, 35 en aquell moment s'havia quedat un antic local social republicà com era el Asiàtic altres vegades conegut con el Teatro Lope de Vega, el centre republicà Asiàtic feia molt poc temps que havia passat a nou de la Rambla (Conde del Asalto) a on avui dia temin el ball Plataforma, aquesta propietat es molt probable que fou alterada amb el franquisme. Aquesta Batalla era una de les claus d'aquell 19 de juliol i foren els homes del sindicat de la fusta amb reforços de la gent del moviment llibertari que para el cop de la milícia

que venien del quartell militar de Numància i baixaven pel paral·lel i la Ronda de Sant Pau. Objectiu era buscar el comandament del general Godet.

La primera barricada fou protagonitzada per F. Ascaso a la cantonada de Aldana, amb cadires i taules dels bars del voltant. Es té que tindrà en compte que les barricades no es defensen des de la base, sinó des d'els terrats, les cantonades i els balcons, aquesta batalla va durar des de primera hora del matí fins a prop de les 7 de la tarda, i va tindre moments de tot. Els fets es poden situar des de mes o menys l'església de Sant Madrona al carrer Tapióles a on l'escriptor Gonzalo Ledesma un nen aleshores va veure con el capellà disparava des de lo alt del campanar contra els obrers del barri, fins la gasolinera davant a l'altura de Drassanes.

Després pels carrer del Poble Sec sobre tot Roser nº 33 del Sindicat de la Fusta i la seva porta de sortida per carrer Fontrodona.

4

Ronda de Sant Pau Ronda Ricardo Mella Presó de Dones a 1936 va ser derruïda per el sindicat de la construcció de la CNT i les Dones Lliures,

Davant Mateix el Teatre Olimpia a on el moviment llibertari durant la guerra civil va realitzar un bon número de miting al igual que al Price. Floridablanca /Ronda Sant Antonio (Tàrrida del Marmol)

5

Tramvies de Barcelona, Marqués de Foronda, carrer Campo Sagrado (Tomàs Herreros) Imprenta Germinal, Dones Lliures.

6

Escolapios Setmana Tràgica 1909, 1936 ocupat per Ateneu Faros, Escola de Militants, Escola de professorat CENU, Dones Lliures, arriba govern Madrid /Valencia agost37 enfrontament.

7

24 enero de 1946

Carrer la Cerca Fonda Can Lluís hi ha una trobada d'anarquistes arribats de França i el seu contacte a Barna, la vestimenta dels que venent de França delata a les persones mentre estan sopant els llibertaris Manuel Martínez, Francisco Marin Nieto i la seva companyia Francisca González la policia interrompeix el sopar i es tira sobre dels dos homes però no repara en Francisca que dins del bolsó portava dos bombes que no dubte en llançar en plena acció del policies, el resultat serà que el propietari morirà, un policia també i els companys llibertaris e cuiner de Can Lluís i algunes mes ferits, a la sortida quan Francisca intenta escapar-se serà batuda en migs del carrer i morirà a l'acte

,Al front a carrer la cera 51 l'escola racionalista Labor amb Albert Carsí Oliver Brancheld com a Professor

8

Bisbe Laguarda 12 Alli va viure Ada Martí Vall una de les dones lliures de la Revolució espanyola Ateneu Faros FECL, FIER, es va suïcidar a París el 1960. periodista i col·laboradora de Estudios, Soli, Tierra y Libertad, Amigo del pueblo, Criticon, Mi Revista, Evolución, Fuego, Nosotros, Acracia etc

9

Carrer Carne era Carrer Kropotkin. Ateneu Enciclopèdic

10

Cadena Sant Rafael. Assassinat de Salvador Seguí e Francesc Comas Pagès “Perones”  
10 de març de 1923

11

Angel Pestaña Relloger de Ofici carrer San Jeroni 11 en el mateix carrer Va néixer en el número 36 Felip Cortiella primer traductor de obrers de Teatre al català de Ibsen, Mirbeau, i tot el teatre social del Nord d'Europa

12

Carrer Cadena 39 Tierra y Libertad de 1915 al ... casa de Tomás Herreros tenía la redacció de la revista.